

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 51.

Sjerde Sessions tredie Samling.

Femtende Møde.

Mandagen den 4de Juli.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): Der kan virkelig være Spørgsmaal, hvor det er muligt at forene Landets commercielle Udvikling og Interesse med en passende Gftergivelse imod de militaire Fordringer, og; hvad nærværende Jernbaneanlæg angaaer, saa fremgaaer det ogsaa af de Actstykker, som af mig ere fremlagte ved Lovforslagets Forelæggelse, at der fra kyndige Militaires Side er yttret væsentlig Tvivl i saa Henseende; men saalange Sagen ikke i denne Retning er endelig behandlet af Krigsministeriet, tør jeg ikke tillade mig nogen bestemt Udtalelse enten for eller imod det, som af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) er anført, men jeg vilde kun, naar han overhovedet interesserede sig for denne Sags Fremme, meget fraraade ham at stille saadanne Undringsforslag i denne Sag, hvorved hans Ansæelse om de militaire Forhold blev slaaet saa fast, at den mulig hindrede Regjeringen fra at fremme Sagen paa den Maade, som den anseer for rigtigst. Troer man overhovedet paa Grund af Sagens Bestaenhed at være nødsaget til at overlade denne Sag til Regjeringens Omsorg, saa troer jeg ogsaa, at man kan gjøre det i militair Henseende. Der er jo ingen Grund til at troe, at Regjeringen ikke ved dette Foretagende ligesaavel skulde vide at vurdere de militaire Grundes Vægt eller Ikke-Vægt, som man har forstaaet at gjøre det ved det fiesvigste Jernbanespørgsmaal, og jeg troer derfor, at det vil være tilraadeligt, naar man iøvrigt vil gaae ind paa Sagen i denne Rigsdag, da at

lade Regjeringen i denne Henseende have fuldkomen frie Hænder.

L. Schøler: Jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort sig alt for sangvinste Forhaabninger med Hensyn til det Sanaans Land, han vilde fremtrylle ved, at Jernbanen kom til at løbe igjennem Bestaanten af Jylland, og da han talte om, at store Strækninger derved vilde forvandles til frugtbar Agerland. Ja vel! er der saadanne Strækninger i Vesterjylland; men der maatte da være Tale om en Bane reent ude paa Bestaanten, idetmindste længere nede paa den vestlige Kyst. Jeg siger ikke dette, fordi jeg jo er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at netop disse Egne have Krav paa at komme i Besragtning, men, dersom vi undersøge Terrainet, der kunde blive Spørgsmaal om, naar der var Tale om en vestlig Bane f. Ex. Egne mellem Ribe, Holstebro og Viborg, da vil man vel finde, at der er flere Strækninger, der ere dyrkbare Jorder, men der er sandelig ogsaa mange Strækninger, som ere nøgne Sandstletter. Den ærede Rigsdagsmand udtalte sig derhen, at man skulde sætte et Punkt fra Best henimod Ost; men, dersom man saa vilde tænke sig, at der skulde anlægges en Bane ned over Alheden og Christiansheden, da finder man der kun ganske nøgne Heder, som ere blottede for Modtagelse af al Cultur. En Jernbane pleier ikke Hederne, og, om Hederne endogsaa vilde blive pleiede, vedblive de dog ligesuldt at være golde, medmindre Banen havde et Endepunkt som f. Ex. Renovationskullen paa Amager, ved hvis Hjælp Jorderne kunne frugtbargjøres. Og, dersom Jyllands Høideryg skulde være meent, da maatte Banen have Navn af Ostbane, thi Høideryggen strækker sig jo over mod